

АКРАНИ

Вѣтре ле, вѣтре ле, буенъ акранино,
дето си страшно завилъ,
виждашъ ли колко тѣга е сърдцата
днеска безъ жалостъ покрила?

Виждашъ ли колко сж глухи орманиѣ,
колко сж скрѣбни полетата,
виждашъ ли чумата какъ е изтрѣшкала
вредомъ безъ жалостъ говедата?

Вѣтре ле, вѣтре ле, радость въ несретитѣ
ти предъ вратитѣ ни спри,
грозенъ нахълтай въ къщята ни
черната мжка грабни!

И литнешъ ли после надъ пуститѣ улици
всѣки човѣкъ ти запри.
Вѣтре, кажи му, че слънцето скоро надъ нивитѣ
въ радость ще пакъ запламти!